

Wszechobecna boskość – Międzynarodowa Konferencja Organizacji Sathya Sai w Nairobi (Kenia) 28.06. - 1.07.2024

Miałem zaszczyt odwiedzić ośrodek Sai Prema Nilajam w Los Angeles (USA), w kwietniu 2023 roku oraz miasto Dżafna na Sri Lance we wrześniu 2023 roku jako uczestnik międzynarodowych konferencji Organizacji Sathya Sai. Nauczyłem się tam dwóch ważnych lekcji:

- W Los Angeles, w Sai Prema Nilajam, szybko zrozumiałem, że konferencja była pielgrzymką do naszego ukochanego Guru i Boga, Śri Sathya Sai Baby, możliwą tylko dlatego, że on nas wezwał.
- W Dżafnie nauczyłem się, jaką wartość ma konferencja dla wielbicieli Swamiego. Chociaż Dżafna leży blisko Prasanthi Nilajam, odkryłem że wielu wielbicieli ze Sri Lanki nigdy nie przyjechało do aszramu na darszan Swamiego, gdy przebywał tam w fizycznej postaci. Całkowicie zrozumiałem, że przez błogosławieństwo konferencji w Dżafnie Swami ukazał wielbicielom swoją stałą obecność w ich krajach.

Gdy w grudniu 2023 roku ogłoszono, że międzynarodowa konferencja Organizacji Sathya Sai odbędzie się w Kenii, od razu wiedziałem że jest to błogosławieństwo, którym mój ukochany Sai obdarzył nie tylko swoich wielbicieli w Afryce, ale na całej ziemi. Dokładnie 56 lat temu, w czerwcu 1968 roku Swami wylądował w Nairobi. Zatem było to właściwe, że 'powróci' do tego samego miasta w czerwcu 2024 roku jako bezpostaciowy, ponadczasowy Sai.

Przyznaję, że na początku wahałem się, ponieważ nigdy nie byłem w Afryce. Sądziłem, że podróż z Hongkongu będzie bardzo długa. Niewiele wiedziałem o Afryce, a jeszcze mniej o Nairobi. Wkrótce dowiedziałem się, że wielu zagranicznych delegatów zgłosiło swój udział w konferencji. Pewnego sobotniego poranka moja żona zdecydowała, że muszę zarezerwować bilety na lot. Gdy dokonała rezerwacji przez Internet, okazało się, że mam ostatnie wolne miejsce na ostatni lot liniami lotniczymi Singapore Airlines do Nairobi, aby dotrzeć na czas na konferencję.

Pomyślałem, że Swami trzymał to miejsce i zdecydował o chwili, w której musiała zostać przeprowadzona moja rezerwacja, jeśli nie przeze mnie, to przez moją żonę! Od razu zrozumiałem, że Swami chciał, abym poleciał do Kenii.

Kilka dni przed wylotem w Nairobi wybuchły protesty przeciwko rządowemu projektowi ustawy, a w wiadomościach pojawiły się doniesienia o zamieszkach. Nie zniechęciło mnie to. Byłem pewny, że Pan nas wezwał i że będzie nas strzegł.

Mimo moich obaw, była to niezapomniana podróż. Gdy wylądowałem w Nairobi, otrzymałem wiadomość na WhatsAppa, że rząd kenijski wycofał się z ustawy, a na ulicach zapanował spokój. Zatem Swami zapewnił mnie, że zadba o moje bezpieczeństwo. Cały pobyt przebiegł bez zakłóceń.

Podróż do hotelu była niezwykłym przeżyciem. Autostrada zrobiła na mnie duże wrażenie. Przy ulicach stało wiele różnych budynków. Pejzaż miejski różnił się zupełnie od błędnych wyobrażeń i obaw związanych z Afryką, jakie przez lata powstawały w moim podświadomym umyśle. Mieszkałem w eleganckim hotelu o wysokim standardzie, w pokoju z wygodami. Było to zachęcające miejsce, zgodnie z planem Swamiego.

Nazajutrz miała rozpocząć się konferencja. W jasnym świetle dnia po raz pierwszy wyraźnie zobaczyłem Nairobi z okna mojego pokoju hotelowego. Od razu zwróciłem uwagę na wiele pięknych drzew rosnących wokół hotelu, w otoczeniu gęstej zieleni. Po południu zawieziono nas do audytorium. Podróż była cudowna. Zakochałem się w drzewach dokoła. Z tarasu budynku, w którym zorganizowano konferencję, a także na ziemi, zobaczyłem jeszcze więcej drzew! Wierzę, że Swami jest w całym swoim stworzeniu – w swoich drzewach – dlatego wiedziałem, że jestem świadkiem wszechobecnej boskości.

Na konferencji miałem zamiar przedstawić krótką prezentację na temat 500 000 drzew, które na całym świecie posadzili członkowie MOSS w ramach realizacji projektu SAI 100, a wszystko, co mogłem zobaczyć wokół siebie pierwszego dnia pobytu w Kenii, to były drzewa! Cóż za stosowne powitanie przygotowane przez Swamiego, aby mnie zainspirować.

Spotkałem wielu braci i siostr w Sai, niektórych po raz pierwszy. Byłem szczęśliwy i wdzięczny, że Swami sprowadził mnie do Kenii. Cóż za błogosławieństwo być częścią jego woli, a nie swojej.

Pierwszego dnia rano miejsce konferencji było pełne ludzi promieniejących uśmiechem.

Wszyscy cieszyli się, że są w tym miejscu. Gdy wszedłem do audytorium, zobaczyłem fotel Swamiego dostojnie ustawiony na środku sali, tuż przed podium. Konferencję i związane z nią wydarzenia ofiarowano Bhagawanowi, naszej boskiej matce i naszemu boskiemu ojcu.

Gdy tylko zajęliśmy miejsca, objawiła się niebiańska chwała awatary Sathya Sai. Pięciu afrykańskich chłopców ze szkoły Sathya Sai w Beninie, ubranych w żółtopomarańczowe dhoti, ze złożonymi dłońmi, recytowało Wedę z doskonałą wymową i intonacją. Nie potrzebowali żadnych kartek do czytania, ponieważ z ufnością zademonstrowali swoje oddanie Matce Sai. Jego boskie zalecenia i inspiracje, aby uczyć się Wedy dotarły do wszystkich zakątków świata.

Następnie kenijska orkiestra policyjna odegrała hymny państwowe Kenii i Indii, wyrażając chwałę i ideały tych dwóch narodów i kultur. Później szef jednej afrykańskiej wioski pobłogosławił wszystkich. Chociaż nie rozumiałem inspirujących słów tego człowieka, to wyraźnie czułem bogatą tradycję i świętość jego

błogostawieństw. Na końcu odbyła się parada z flagami 38 krajów reprezentowanych na konferencji, odzwierciedlenie jedności, jaką imię Sai przyniosło pod sztandarem MOSS. Wszystko to sprawiło, że mogliśmy podziwiać wspaniałość tego wydarzenia, z którego nasz ukochany Swami byłby bez wątpienia zadowolony.

Motto przewodnie konferencji to: **Służba-Adoracja-Illuminacja (Service-Adoration-Illumination)**. Te trzy tematy stanowią współczesną kontynuację ponadczasowego przesłania, jakie nasz ukochany Sai przekazał w Bhagawadgicie jako Pan Śri Kriszna: karmajoga, bhaktijoga i dźnianajoga. Każdy dzień konferencji poświęcono jednej ścieżce jogi.

Trzy dni wypełniły boskie przesłania zalecające każdemu uczestnikowi porzucenie ziemskich pragnień i urzeczywistnienie wewnętrznego Boga. W rzeczywistości jest to ostateczny cel każdego życia i Organizacji Sathya Sai. Nie trzeba szukać swojego celu nigdzie indziej.

We fragmencie boskiego dyskursu wygłoszonego 11 listopada 1968 roku Swami zachęcał wielbicieli do prowadzenia samodociekania, aby dowiedzieli się, czy posiadają trzy cechy niezbędne do wykonywania służby: współczucie, pokorę i poświęcenie. Swami wyjaśnił, że służba to działanie, zapominanie o ego i dostrożenie boskości w każdym człowieku. Prostota i piękno tych słów mają moc poruszenia każdego serca i przeniesienia odbiorcy na ścieżkę transformacji i oczyszczenia!

W swoim przemówieniu inauguracyjnym przewodniczący MOSS, dr Narendranath Reddy, wyjaśnił, że ludzie zaznają smutku, ponieważ dążą do bogactwa materialnego. Podkreślił znaczenie przyznania pierwszeństwa Bogu w swoim życiu. Gdy przemawiał, do sali wszedł Pierwszy Sekretarz Gabinetu w rządzie Kenii, pan H. E. Musalia Mudawadi.

Pierwszy sekretarz gabinetu odwiedził wielbicieli Sai dwa razy na przestrzeni trzech miesięcy, aby zobaczyć misję Sathya Sai w Afryce. W marcu 2024 roku wygłosił przemówienie do członków zespołu medycznego MOSS w czasie dziewięciodniowego obozu medycznego, gdzie pomoc otrzymało 5 600 osób w Kenii, Tanzanii i Ugandzie. W swoim wystąpieniu na konferencji pan H. E. Musalia Mudawadi stwierdził, że pięć wartości ludzkich Bhagawana stanowi „globalną konstytucję” świata! Mówił również o solidarności MOSS z Kenią.

Gdy uczestnicy konferencji słuchali wystąpienia na temat przedsięwzięć MOSS na rzecz rozwoju misji Sathya Sai na całym świecie, do audytorium weszła Wysoka Komisarz Indii w Kenii, pani Namgja C. Khampa. W swoim przemówieniu oznajmiła, że Śri Sathya Sai Baba należy do świata i że model służby Sathya Sai dla ludzkości rozprzestrzenił się na cały świat. Stwierdziła również, że jego przesłanie jest przesłaniem poszukiwania boskiej prawdy. Na zakończenie pani Khampa powiedziała, że uzdrawiający dotyk Śri Sathya Sai Baby musi rozprzestrzeniać się na całym świecie, aby zmienić postępowanie jednostki oraz działania rządowe i pozarządowe!

Ponieważ tak inspirujące słowa płynęły z ust wybitnych osób, które nie są wielbicielami Swamiego, nasze serca zaczęły topnieć z wdzięczności, że awatar kalijugi, w swojej łasce uznał nas za swoich wielbicieli. Był to dopiero początek fali podziękowań za pracę Bhagawana.

Przez 3 dni swoje wystąpienia miały osoby funkcyjne – członkowie Rady Prasanthi i Światowej Fundacji Sathya Sai oraz liderzy strefy 9. MOSS i wielbiciele z całego kontynentu afrykańskiego.

Pan Leonardo Gutter przypomniał wszystkim delegatom że muszą być czujni i wykonywać swoje obowiązki z wiarą w Swamiego, z wiarą w siebie i z miłością. Pan Arawind Balasubramanja wspominał, że po powrocie z podróży do Afryki Swami oświadczył: „Wszecławiat jest moim domem”. Przewodniczący strefy 9, pan P. V. Sambaśiwa Rao, opowiedział o swojej podróży indywidualnej i podróży duchowej wszystkich wielbicieli w Afryce w dążeniu do urzeczywistnienia wewnętrznego Sai.

Na konferencji wysłuchaliśmy prelegentów z Afryki – z Nigerii, Kenii, Beninu, Ghany, Republiki Południowej Afryki i Gabonu. Mówili oni o rozwijającej się misji Sathya Sai w Afryce. Mówcy reprezentowali kontynent, który zanurzył się w świetle boskiej miłości zapalonym przez Bhagawana w 1968 roku.

Ponadto prawdziwym błogosławieństwem był udział przedstawicieli starszyni Międzyreligijnej Rady Kenii oraz liderów różnych wyznań – chrześcijan, hinduistów i buddystów – w międzywyznaniowym panelu dyskusyjnym na temat „Służba jako droga do Boga”.

Serca delegatów napełniła radość, gdy usłyszeli świadectwo afrykańskiego ucznia, nauczyciela, rodzica i absolwenta szkoły Sathya Sai w Kisaju. Były to inspirujące, poruszające, opowieści o ludziach, o tym, co to znaczy doświadczyć prawdziwego cudu Sai, gdy zmienia on życie tych, którzy są związani z jego „szkołami cudów”. Jakiego większego dowodu na boskość Sai można wymagać, skoro akceptuje on ubożego afrykańskiego chłopca i uczy go kochać wszystkich i wszystkim służyć, zawsze pomagać i nigdy nie krzywdzić. Następnie zaszczepia w nim intensywne pragnienie służenia ludzkości w imieniu Sai z uniwersyteckim wykształceniem w dziedzinie medycyny i chirurgii, otrzymanym dzięki hojnemu wsparciu MOSS.

W panelu dyskusyjnym uczestniczyło czterech lekarzy, którzy rozmawiali o opiece zdrowotnej i misji medycznej realizowanej pod hasłem „Służba-Adoracja-Illuminacja (Service-Adoration-Illumination) – wewnętrzna podróż”. Rozmawiali o pięciu zasadach Swamiego – zasadach zapewniania opieki zdrowotnej ludziom ubogim, o działaniach prowadzonych w Afryce i na całym świecie, a także o tym, jak te przedsięwzięcia inspirują osoby, które nie są wielbicielami Swamiego, do oferowania swojej wiedzy medycznej na obozach medycznych organizowanych przez MOSS.

Drugiego dnia konferencji ogarnęło nas wzruszenie, gdy usłyszeliśmy słowa: „Dla Swamiego wyższe wykształcenie to wyższa tęsknota, a nie wyższe zarobki”. Jak można w prostszych słowach przekazać takie odwieczne przesłanie?

W swoim boskim dyskursie wygłoszonym 20 lipca 1996 roku Swami mówi: „*Jeśli kogoś pozdrawiasz, trafia to do Boga. Jeśli kogoś krytykujesz, jest to zaprzeczenie*

boskości. Bóg jest kosmiczną formą, wszystkie oczy i głowy są Jego. Niech te słowa natchną nas do wykonywania najbardziej intensywnej sadhany.

Tego dnia dr Anupom Ganguli mówił o boskiej misji MOSS i wyjaśnił wszystkim wielbicielom, co mogą zrobić, aby służyć z miłością.

Jeśli naszego serca nie wypełniała jeszcze boska inspiracja, to zmieniło się to po przemówieniu gubernatora hrabstwa Machakos w Kenii, pani H. E. Wawinji Ndeti: „Dziękujemy Bogu za was (MOSS). Prosimy Go, aby dał wam więcej, abyście mogli troszczyć się o ludzi”. Pani gubernator zwróciła się z prośbą do liderów MOSS, aby pokazali nauczycielom w jej hrabstwie, jak uczyć Edukacji w Wartościach Ludzkich Sathya Sai w każdej klasie.

Trzeciego dnia mieliśmy zaszczyt gościć dwukrotnego złotego medalistę olimpijskiego w maratonie, dr. Eliuda Kipchoge’a, który zwrócił się do delegatów: „Edukacja daje równe szanse w życiu. Wasza organizacja upowszechnia edukację w Afryce i na świecie”. Cóż za hołd złożony misji Sathya Sai przez mistrza świata.

Tego dnia niezrównany dr Suresh Gowind poprowadził panel dyskusyjny z liderami projektu SAI 100, aby wszyscy uczestnicy konferencji i członkowie organizacji dowiedzieli się z jak wielkim entuzjazmem przebiegają prace w ośrodkach Sai na całym świecie. Wolontariusze Sai zapewniają pomyślną finalizację każdej inicjatywy, której celem jest wprowadzenie rzeczywistej zmiany w społecznościach na całym świecie oraz transformacja serca.

Codziennie odbywały się warsztaty poświęcone trzem tematom omawianym na konferencji. Każdy wielbiciel miał możliwość podzielić się swoimi przemyśleniami i usłyszeć, co inni wniesli do konferencji. Trzeciego dnia delegatom zaprezentowano podsumowanie wszystkich warsztatów.

Celem konferencji, tak jak zawsze, było podjęcie nowego wyzwania – aby misja Sathya Sai stała się inspiracją dla każdego serca, domu, narodu i kontynentu. Takie zadanie dał nam Bhagawan dla naszego dobra i dla wzniesienia ludzkości i świata do wyższego poziomu.

Trzeba docenić ciężką pracę i poświęcenie wielbicieli z krajów strefy 9 za ich ogromne osiągnięcie, jakim była organizacja konferencji, a także za przygotowania właściwe dla pełnej miłości i łaskawej gościnności Sai. Dodające otuchy przewodnictwo i uczestnictwo liderów MOSS odpowiadało zadaniu, jakie wyznaczył Bhagawan – aby nadzorować wszystkie ośrodki Sathya Sai. Nie można również nie doceniać wsparcia wielbicieli z zagranicy przez te trzy dni radości.

Czwartego i ostatniego dnia konferencji zagraniczni delegaci odwiedzili szkoły Sathya Sai w Uthiru i Kisaju. Pierwsza z nich to niewielka szkoła w ubogiej dzielnicy Nairobi. To dobry przykład ogromnego wpływu, jaki edukacja Sathya Sai, ma na cały świat. Mali uczniowie byli pełni szacunku i zdyscyplinowani, chętnie śpiewali pieśni i z radością przywitali gości. Nauczyciele są źródłem inspiracji. Ich poświęcenie pokazuje, dlaczego nauczanie to najszlachetniejszy zawód. Delegaci MOSS przekazali skromny podarunek w postaci artykułów papierniczych, przyborów szkolnych i piłek do gry dla uczniów.

Imponująca szkoła w Kisaju zajmuje dużą działkę na obszarze wiejskim oddalonym od Nairobi. Chociaż ostatnio musiała stawić czoła pewnym wyzwaniom i je pokonać, to jest światłem nadziei dla władz i mieszkańców dzielnicy. Liderzy strefy 9 oraz kierownictwo MOSS z oddaniem działają na rzecz jej sukcesu.

Mój ostatni dzień w Kenii był indywidualnym prezentem od Bhagawana. Rano zawieziono mnie do Parku Narodowego Nairobi – było to wyjątkowe doświadczenie. Jeździliśmy po terenie parku przez dwie godziny, obserwując zwierzęta w ich naturalnym środowisku. Zobaczyliśmy przepiękne miejsca stworzone przez Boga i wolne od ingerencji człowieka. Ponieważ Park Narodowy Nairobi znajduje się na obrzeżach miasta, zdołałem uchwycić cudowny widok panoramy miasta w porannej mgle.

Następnie jechaliśmy około półtorej godziny nad zachwycające słodkowodne jezioro Naivasha o powierzchni 198 km², znajdujące się w hrabstwie Nakuru. Otoczone przez wulkany, jezioro jest domem dla różnych dzikich zwierząt, łącznie z setkami gatunków ptaków i wieloma hipopotamami. Popłynąłem łodzią na Wyspę Półksiężycy (Crescent Island) położoną na jeziorze Naivasha. Nie byłem przygotowany do tej wycieczki. Gdy dotarłem na miejsce, dowiedziałem się, że nie ma przewodników i że powinienem sam pójść i zobaczyć zwierzęta na wolności. Jednak Swami mnie pobłogosławił. Wkrótce zobaczyłem strażnika, który opowiedział mi o zwierzętach na wyspie i o roślinności naturalnej. Następnie zawołał swojego kolegę, Daniela, który zaproponował, że będzie moim przewodnikiem. To wszystko zmieniło!

Wyspa jest nie tylko niezwykle piękna i otwarta, ale otaczające ją jezioro i góry przydają jej majestatu. To spokojny rezerwat dzikich zwierząt podarowany przez Boga. Obecność Daniela spowodowała, że mogłem czuć się swobodnie w czasie poznawania cudownych boskich stworzeń, doświadczając ich niezwykłości i piękna. Widziałem różne gatunki antylop i gazeli, o których istnieniu nie wiedziałem. Podszedłem nie tylko do nich, ale także do innych zwierząt, takich jak strusie, zebry i żyrafy. Obserwowałem hipopotamy z oddali. Widziałem z bliska majestat orłów, drozdów i motyli. Na szczęście nie spotkałem lisów i pytonów – nocnych stworzeń, które odpoczywały pod ziemią, aby wyruszyć na łowy po zmroku. Drzewa akacjowe były przepiękne, podobnie jak kaktusy i inne rośliny.

Opisuję doświadczenie mojego ostatniego dnia w Kenii tak szczegółowo, ponieważ tego dnia znowu wszędzie zobaczyłem boskość, tak jak pierwszego dnia pobytu w Afryce. Z wdzięcznością składam pokłon mojemu ukochanemu Bhagawanowi za to, że sprowadził mnie tutaj i ukazał mi chwałę swojego stworzenia po tym, jak otworzył moje serce na swoją wszechobecność dzięki pracy na rzecz ochrony środowiska, którą wyznaczył mi w MOSS.

Składam pokłon mojemu Guru i Bogu w podziękowaniu za to, że pozwolił mi doświadczając wszechobecnej boskości od pierwszego do ostatniego dnia mojego pobytu w Kenii.

Z pełnym miłości Sai Ram,

Ashok K. Sakhrani,

przewodniczący Komitetu ds. Zachowania Równowagi Ekologicznej

.....

Ashok K. Sakhrani rozpoczął swoją podróż do Swamiego w 1981 roku i nie oglądał się za siebie. Dołączył do Rady Adwokackiej w Hongkongu w 1987 roku. Pełnił różne funkcje w MOSS. Obecnie służy jako przewodniczący strefy 5. Jest także członkiem Komitetu ds. Mediów i Komitetu ds. Własności Intelektualnej oraz przewodniczącym Komitetu ds. Zachowania Równowagi Ekologicznej.

Tłum. Dawid Koziół

Źródło: *Sathya Sai – The Eternal Companion*, vol. 3, issue 8, August 2024

<https://www.sathyasai.org/sri-sathya-sai-conference-kenya-2024>

18.08.2024